

12^{ΟΣ} ΧΤΥΠΟΣ

ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΗΣ 1ΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΟΥ 12ΟΥ ΓΕΛ

Το σκίτσο φιλοτέχνησε η Κυριακή Γρηγοριάδου

Σήμερα αρχίζει η κυκλοφορία της 1^{ης} ηλεκτρονικής εφημερίδας του 12^{ου} ΓΕΛ Θεσσαλονίκης. Πρόκειται για μια μαθητική προσπάθεια ενημέρωσης για τις σχολικές δραστηριότητες του Λυκείου μας, αλλά και δημοσιοποίησης ποικίλων θεμάτων που ενδιαφέρουν τους νέους και τις νέες, και όχι μόνο. Η συντακτική ομάδα γι' αυτό το τεύχος αποτελείται από τους μαθητές και μαθήτριες:

Εβελίνα Ζαγκότση Γ'1 (αρχισυντάκτρια)
Κυριακή Γρηγοριάδου Γ'1
Ελισάβετ Χανού Γ'1

Ταμάρα Ζαζικασβίλι Γ'1
Κωνσταντίνος Κολονέλος Γ'2
Κωνσταντίνος Ραμόπουλος Γ'3

Ευάγγελος Γιακουμής Β'1

Κατερίνα Παπαγεωργίου Α'1
Μαργαρίτα Τσιάγγου Α'1
Κωνσταντίνος Γίδαρης Α'2

Γλυκερία Ραμποπούλου Α'3
Μαριαλένα Σαράφη Α'3

Το 12ο ΓΕΛ στην εκδήλωση της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην 87η ΔΕΘ

γράφει η Εβελίνα Ζαγκότση

Την Τετάρτη 13/9 το σχολείο – συγκεκριμένα δώδεκα από τους μαθητές που είναι στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα του σχολείου- είχαν την ευκαιρία να επισκεφτούν το περίπτερο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην έκθεση Θεσσαλονίκης και να παρακολουθήσουν την ενδιαφέρουσα ομιλία της Προέδρου Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν σε ζωντανή μετάδοση. Αυτή η ομιλία ήταν πολύ ιδιαίτερη, καθώς έκλεινε το τελευταίο κεφάλαιο της θητείας της και συνάμα όριζε την έναρξη της προετοιμασίας για τις προσεχείς Ευρωεκλογές. Είναι αρκετά αξιοσημείωτο πως η Πρόεδρος επέλεξε να δώσει μεγάλη έμφαση στο μέλλον της Ένωσης, το οποίο είναι στα χέρια μας, δηλαδή στα χέρια των νέων. Επίσης, έκανε αναφορά και στον πόλεμο που ακόμα υπάρχει στην Ουκρανία και τους αμέτρητους ανθρώπους που χάθηκαν και τους άλλους τόσους που έπρεπε να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους.

Ως μέλος αυτού του προγράμματος, θα ήθελα να κλείσω αυτό το άρθρο με την δικιά μου προσωπική εμπειρία. Ήταν πραγματικά κάτι ιδιαίτερο να έχει κανείς την δυνατότητα να ακούει την Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να μπορεί να αναγνωρίζει ότι η αλλαγή δεν είναι ευθύνη άλλων αλλά και δικιά μας· ακόμα και με την πιο φαινομενικά μικρή πράξη μπορείς να αλλάξεις το μέλλον. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στους καθηγητές που πασχίζουν να κρατήσουν αυτό το πρόγραμμα ζωντανό και διασκεδαστικό, την κ. Καραστεργίου, Κ. Λουλά και τον κ. Παπουτσάκη.

Γράφει η Μαργαρίτα Τσιάγγου

ΚΑΡΠΑ ΚΑΙ ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ ΣΤΟ 12^ο ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Την Παρασκευή 20 Οκτωβρίου το σχολείο μας παρακολούθησε μία ενημέρωση πάνω στην Καρδιοπνευμονική αναζωογόνηση (ΚΑΡΠΑ), με αφορμή την Ημέρα Επανεκκίνησης Καρδιάς.

Υπεύθυνοι της ενημέρωσης ήταν τρεις πιστοποιημένες εκπαιδευτριες και ένας πιστοποιημένος εκπαιδευτής στη Βασική Υποστήριξη Ζωής. Επιπλέον, οι εκπαιδευτές έδειξαν στους μαθητές πώς να χορηγούνε τον χειρισμό Χάιμλιχ σε έναν άνθρωπο που πνίγεται.

Ήταν μία εξαιρετική ευκαιρία για τους μαθητές και τις μαθήτριες, καθώς το ΚΑΡΠΑ και ο χειρισμός Χάιμλιχ είναι γνώσεις που κάθε άνθρωπος πρέπει να κατέχει.

Όλοι οφείλουν να ξέρουν πώς να βοηθήσουν τον συνάνθρωπο τους σε περιπτώσεις που θέτουν την ζωή του σε κίνδυνο, οι οποίες δυστυχώς δεν είναι σπάνιες.

Ακόμα, οι μαθητές και οι μαθήτριες όχι μόνο παρακολούθησαν το σεμινάριο αλλά είχαν την δυνατότητα πρακτικής με τα προπλάσματα που παρείχαν οι εκπαιδευτές, και έπειτα αναπαράστησαν τον χειρισμό Χάιμλιχ σε ζευγάρια.

Εκτός από αυτή την δράση που έλαβε χώρα στο σχολείο μας, η Α' Λυκείου συμμετείχε, με άλλα ακόμα δεκάδες ελληνικά σχολεία, σε μία παρουσίαση της οργάνωσης

“KIDS SAVE LIVES” στο Webex. Πρόκειται για μία μη κερδοσκοπική οργάνωση στην Ελλάδα που έχει ως βασικό στόχο την ενημέρωση κυρίως των παιδιών για το ΚΑΡΠΑ και τις Πρώτες Βοήθειες.

Τα τμήματα της πρώτης τάξης του Λυκείου εμπλούτισαν τις γνώσεις τους για την παροχή βοθηιών σε αμέτρητα περιστατικά μέσα από παραδείγματα αληθινών γεγονότων.

Είναι συγκλονιστικό πως συχνά μεγάλοι και μικροί δεν γνωρίζουμε πώς να εμποδίσουμε καταστάσεις και να αποτρέψουμε τον τραυματισμό και τον θάνατο ενός ανθρώπου.

Επομένως, και οι δύο παρουσιάσεις που παρακολούθησε το 12^ο Γενικό Λύκειο Θεσσαλονίκης, οι οποίες ήταν υποστηριγμένες από τον σύλλογο “KIDS SAVE LIVES”, ήταν αξιοσημείωτα σημαντικές για τους μαθητές και τις μαθήτριες, διότι αφορούν περιστατικά που συμβαίνουν καθημερινά.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΜΠΟΥΛΙΝΓΚ ΑΠΟ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Γράφει η Μαριαλένα Σαράφη

Στις μέρες μας το φαινόμενο του μπούλινγκ απασχολεί αρκετούς ανθρώπους και επηρεάζει αρνητικά την καθημερινότητα τους. Παρόλα αυτά υπάρχουν άτομα τα οποία δεν γνωρίζουν ακριβώς τον ορισμό του μπούλινγκ και δεν μπορούν να καταλάβουν αν αυτό που δέχονται είναι ένα είδος μπούλινγκ ή πολύ γρήγορα θεωρούν συμβάντα που συμβαίνουν ότι ανήκουν στην κατηγορία του μπούλινγκ. Με αυτή την αφορμή, πριν από περίπου έναν μήνα, ήρθε στο σχολείο μας ένας ψυχολόγος που δουλεύει στο "Χαμόγελο του παιδιού". Αφού μας μίλησε για την οργάνωση αυτή, έγινε μια 2ωρη προβολή ενός βίντεο που προετοίμασε το Χαμόγελο του παιδιού με θέμα το μπούλινγκ. Στο βίντεο αυτό προβλήθηκε η προσωπική εμπειρία ενός παιδιού το οποίο δεχόταν σχολικό εκφοβισμό καθημερινά από κάποιους συμμαθητές του. Στο βίντεο, επίσης, παρουσιαζόταν τόσο η μεριά του θύματος όσο και η πλευρά του θύτη, για τον οποίο συμπεραίνουμε ότι δυσκολίας στην σχέση του με

*Όχι στο μπούλινγκ
Ναι στην ενημέρωση!*

βλέποντας το βίντεο αντιμετωπίζει μερικές τον πατέρα του. Επιπλέον, παρατηρούμε τη συζήτηση αναφέρεται στο "θύμα" στάση του απέναντι στον πως θα ικανοποιήσει τον νιώσει περηφάνια για τον και να ακούγεται η ζωή του Η καθημερινότητά του στο

σχολείο του είναι δύσκολη καθώς οι δάσκαλοι και οι συμμαθητές του αγνοούν την κατάσταση στην οποία βρίσκεται, με αρκετούς να επιβαρύνοντάς τον ακόμα περισσότερο, γελώντας με τις "φάρσες" του θύτη και κάνοντας το μαθητή να νιώσει ντροπή και ανασφάλεια. Ευτυχώς, όμως, στο τέλος του βίντεο παρατηρούμε ένα κορίτσι που αποφασίζει να υπερασπιστεί το θύμα κάνοντας έτσι τον θύτη να σταματήσει αλλά και παράλληλα αυξάνοντας την αυτοεκτίμηση και την αυτοπεποίθηση του θύματος, το οποίο στην συνέχεια του βίντεο εντάσσεται τελικά και σε μια παρέα. Το βίντεο αυτό λοιπόν μας περνάει το δίδαγμα, αν ποτέ παρατηρήσουμε πως ένα άτομο βρίσκεται σε αυτή τη κατάσταση προσπαθούμε να την σταματήσουμε παίρνοντας το μέρος του θύματος και ενημερώνοντας τα κατάλληλα άτομα (γονείς, εκπαιδευτικούς), ώστε έτσι να μειώσουμε τα θύματα του μπούλινγκ.

-Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ-

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ**THE RAT CATCHER
TOY WES ANDERSON**

γράφει η Εβελίνα Ζαγκότση

Η ταινία «The Rat Catcher» είναι ένα φιλμ μικρού μήκους που βγήκε το 2023. Με σκηνοθέτη του Wes Anderson και βασισμένη σε μια ιστορία του Roald Dahl (γνωστός για τα βιβλία του όπως «Ματίλντα» και «Ο Τσάρλι και το εργοστάσιο σοκολάτας»), αυτή η ταινία είναι άλλο ένα καλλιτεχνικό αριστούργημα του Wes Anderson. Ο Anderson είναι γνωστός για τη σκηνοθεσία των ταινιών του σαν θεατρικές παραστάσεις. Αυτό το καταφέρνει με τον τρόπο που τραβάει τις σκηνές του και με τον τρόπο που γράφει τα σενάρια του. Το καλύτερο παράδειγμα που αναδεικνύει αυτόν τον σκηνοθετικό χαρακτήρα είναι η πρόσφατη ταινία του το «Asteroid City», η οποία όχι μόνο δεν κρύβει αυτή την ιδιαίτερη θεατρικότητα αλλά αρχίζει την ιστορία με τον ίδιο τον σεναριογράφο της παράστασης σε ασπρόμαυρη σκηνή να γράφει το σενάριο.

Πίσω στο «The Rat Catcher», μπορούμε να διακρίνουμε κάποια παρόμοια χαρακτηριστικά αυτής της τεχνικής. Κυρίως, όμως, στην ταινία είναι σαν να διαβάσει κάποιος την ιστορία με τη δραματοποίησή της δίπλα του. Ο Richard Ayoade, ο αφηγητής αλλά και ένας από τους χαρακτήρες, περιγράφει την εποχή που ο Claud, ο εργοδότης του, είχε πρόβλημα με ποντίκια και κάλεσε έναν ειδικό για την δουλειά, τον Rat Man. Αλλά ο Claud και ο αφηγητής μένουν σοκαρισμένοι με τις ιδιαίτερες και τρομοκτικές συνήθειες του παράξενου άντρα. Η ταινία τελειώνει με μια θεατρική αναπαράσταση του Rat Man στην προσπάθειά του να σκοτώσει ένα ποντίκι χωρίς την χρήση των χεριών του αλλά και των ποδιών του.

Σε αυτήν τη ταινία πρωταγωνιστούν ο Richard Ayoade, ο Ralph Fiennes και ο Rupert Friend. Είναι ένα καλλιτεχνικό δώρο για τον κινηματογραφικό κόσμο και μια καταπληκτική διασκευή του διηγήματος του Roald Dahl, ο οποίος ήταν ένας εξίσου ιδιαίτερος καλλιτέχνης σαν τον Wes Anderson.

-Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ-

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Αυτοκινητόδρομος Της Αυγής του Jim Morrison

Dawn's Highway

Me and my mother and father -
 And a grandmother and a grandfather -
 Were driving through the desert
 At dawn, and a truck load of Indian workers
 Had either hit another car, or just -
 I don't know what happened -
 But there were Indians scattered
 All over the highway, bleeding to death

So the car pulls up and stops
 That was the first time I tasted fear
 I must've been about four -
 Like a child is like a flower
 His head is just floating in the breeze, man

The reaction I get now thinking about it
 Looking back - is that the souls
 Or the ghosts, of those dead Indians
 Maybe one or two of them
 Were just running around freaking out
 And just leaped into my soul

And they're still in there

Το Dawn's Highway είναι ένα απόκοσμο και συγκλονιστικό ποίημα του φοβερού ποιητή και μουσικού Jim Morrison, το οποίο προβάλλει τον εσωτερικό κόσμο του, αλλά και το πόσο έχει επηρεαστεί από τη μαγεία της ζωής και του θανάτου. Οι στίχοι του ποιήματος είναι επηρεασμένοι από την μυθολογία των ιθαγενών Αμερικανών, αλλά κυρίως από προσωπικές εμπειρίες του ίδιου.

Ο Jim Morrison ήταν ένας σπουδαίος μουσικός, τραγουδοποιός, τραγουδιστής, ποιητής και σκηνοθέτης. Συμμετείχε στην αμερικανική

μπάντα *The Doors* και απεβίωσε στις 3 Ιουλίου 1971 σε ηλικία μόλις 27 ετών.

Το Dawn's Highway είναι ένα ποίημα αναφερόμενο σε μια προσωπική εμπειρία της παιδικής ηλικίας του Jim. Όταν ήταν μικρός οι γονείς του, η γιαγιά και ο παππούς του οδηγούσαν στην έρημο κατά την αυγή, όταν συνάντησαν ένα αυτοκινητιστικό ατύχημα με θύματα Ινδιάνους. Οι Ινδιάνοι ήταν τρομοκρατημένοι και υπήρχαν νεκρά πτώματα διασκορπισμένα στο έδαφος. Ήταν η πρώτη φορά που αισθάνθηκε τρόμο ο Morrison. Η αντίδραση του σε αυτό το

γεγονός τώρα που είναι ενήλικας είναι ότι ίσως οι ψυχές ή τα φαντάσματα των νεκρών Ινδιάνων, καθώς έτρεχαν φοβισμένα, αναπήδησαν μέσα στη δικιά του ψυχή. Και είναι ακόμα μαζί του.

Το κυρίως θέμα του ποιήματος είναι στην πραγματικότητα πιο βαθύ. Έχει τις ρίζες του σε φιλοσοφικά ερωτήματα οντότητας, αλλά και της φύσης της ύπαρξης. Ιδιαίτερα στους τελευταίους στίχους "The souls or the ghosts, of those dead Indians just leaped into my soul" θίγεται η έννοια της αναγέννησης και το πώς οι ψυχές των Ινδιάνων μεταπήδησαν στη δικιά του.

Αυτοκινητόδρομος Της Αυγής του Jim Morrison

Γράφει ο Βαγγέλης Γιακουμής

Αναπαρίσταται, ουσιαστικά, ο κύκλος ζωής-θανάτου. Με αυτόν τον τρόπο προβληματίζει και τον αναγνώστη παρασέρνοντάς τον στις σκέψεις του.

Η μαγεία και το ταλέντο του Morrison, όμως, δεν περιορίζεται μόνο στο ποίημα, αλλά και στον ίδιο τον τίτλο. Ο τίτλος “Dawn’s Highway” είναι στην πραγματικότητα μεταφορά που

συμβολίζει το ταξίδι της ζωής μέχρι τον θάνατο. Όπως κάθε πρωί ανατέλλει ο ήλιος, έτσι αντίστοιχα ξεκινάει μια καινούργια μέρα στο ταξίδι της ζωής, δηλαδή στον αυτοκινητόδρομο. Παρ’ όλα αυτά διαβάζοντας το ποίημα καταλαβαίνουμε πως το ταξίδι αυτό είναι και πνευματικό, καθώς μας αναφέρει και ο ίδιος πως ήταν η πρώτη φορά που αισθάνθηκε τρόμο “That was the first time I tasted fear”.

Ήταν κάτι διαφορετικό και πρωτόγονο για εκείνον σε αυτή τη μικρή ηλικία. Του δόθηκε η ευκαιρία να εξερευνήσει και συλλογιστεί περαιτέρω το συναίσθημα αυτό, να το εξερευνήσει και να το εξηγήσει όπως και έκανε και όπως ενθαρρύνει το ακροατήριό του να κάνει. Να ανακαλύψει το άγνωστο.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Η ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Γράφει ο Κων/νος Ρωμόπουλος

Ο αθλητισμός υπήρξε σημαντικό κομμάτι για τη διαμόρφωση και την εξέλιξη του τρόπου ζωής των ανθρώπων από την αρχή του πολιτισμού. Όμως, με ποιον τρόπο επιδρά στην καθημερινότητά μας και πώς ο άνθρωπος ωφελείται από αυτόν;

Η προέλευση της άθλησης βρίσκεται στα αρχαία χρόνια. Στην αρχαία Ελλάδα, ήταν απαραίτητη για την εκπαίδευση και την εξέλιξη των ανθρώπων. Πίστευαν πως η εκγύμναση του νου είναι εξίσου σημαντική με την εκγύμναση του σώματος. Διάφορες διοργανώσεις, όπως οι Ολυμπιακοί Αγώνες, στόχευαν στο να δώσουν την ευκαιρία σε αθλητές από όλες τις περιοχές της Ελλάδας να αναδείξουν την ικανότητα και την αθλητικότητά τους. Οι ολυμπιονίκες επιβραβεύονταν με ένα στεφάνι ελιάς και πίσω στην πατρίδα τους οι κάτοικοι τους είχαν σαν Θεούς. Ακόμη και στις μέρες μας, ο αθλητισμός έχει διατηρήσει την επιρροή και την σημαντικότητά του, με πολλά αθλήματα, όπως το ποδόσφαιρο και το μπάσκετ, να είναι από τις πιο κερδοφόρες απασχολήσεις και άνθρωποι παγκοσμίως να στηρίζουν τον τρόπο ζωής τους στην άθληση.

Παρόλα τα πλεονεκτήματα που μπορεί να επιφέρει η άθληση σωματικά, μπορεί να επιφέρει εξίσου τόσα στον πνευματικό και ηθικό και τομέα. Οι γονείς ενθαρρύνουν τα παιδιά από μικρή ηλικία να συμμετάσχουν σε μία αθλητική ομάδα, καθώς μέσα από τη γυμναστική μαθαίνουν να επικοινωνούν, να εξελίσσουν τις κοινωνικές σχέσεις με τους συνομήλικούς τους και να συνεργάζονται μεταξύ τους προκειμένου να πετύχουν τους στόχους τους. Ακόμη, μαθαίνουν τον σεβασμό, την εμπιστοσύνη και τη σημασία της ομαδικότητας, κοινωνικές αξίες που θα τους συνοδεύουν σε όλη τους τη ζωή και θα τους βοηθήσουν στη διαμόρφωση του χαρακτήρα τους, καθώς οδεύουν στην ενηλικίωσή τους.

Η σημασία του αθλητισμού θα μείνει ένα αδιάσπαστο κομμάτι στον τρόπο ζωής των ανθρώπων. Είναι ένα μέρος της πολιτιστικής κληρονομιάς μας και η ένταξή του στην καθημερινότητά μας αποτελεί ένα τεράστιο όφελος για τη σωματική και πνευματική μας εξέλιξη, ενώ ταυτοχρόνως τα μαθήματα ζωής, τα οποία μας διδάσκει, ακόμη και στην ενηλικίωσή μας ο αθλητισμός, μας συνοδεύουν σε ολόκληρη τη ζωή μας.

ΘΕΑΤΡΟ

Γράφουν η Γλυκερία - Ειρήνη Ραμποπούλου & η Κατερίνα Παπαγεωργίου

Στις μέρες μας το θέατρο αποτελεί έναν από τους βασικότερους κλάδους της τέχνης. Πιο συγκεκριμένα, αποτελεί τη δραματική τέχνη μέσω της οποίας, με τη χρήση της ομιλίας και μέσω συγκεκριμένων δράσεων από ανθρώπους (ηθοποιούς) αναπαριστάται μία σειρά γεγονότων μπροστά σε κοινό. Όμως, ποια είναι η αφετηρία της ιστορίας του και πώς μας επηρεάζει στη σημερινή εποχή;

Το δράμα, είναι ένα είδος αρχαίας ελληνικής ποίησης, το οποίο συνδέει δύο προγενέστερα είδη, το έπος, καθώς και τη λυρική ποίηση. Επίσης, στο θέατρο της αρχαίας Αθήνας, οι πρωταγωνιστές αποτελούνταν μόνο από άντρες, οι οποίοι μεταμφιεζόταν ακόμη και για γυναικίους ρόλους.

Ωστόσο, το θέατρο με το πέρασ των χρόνων έχει εξελιχθεί και εμφανίζει μεγάλη επιρροή στις τέχνες στη σημερινή εποχή. Αναλυτικότερα, ο χώρος του θεάτρου εμφάνισε τεράστια εξέλιξη και στις σκηνές του θεάτρου πρωταγωνιστές αποτελούν τόσο γυναίκες όσο και παιδιά. Το θέατρο εμφάνισε τόσο μεγάλη εξέλιξη, αφού στις μέρες μας παρατηρείται η ύπαρξη διαφόρων ειδών θεάτρου. Για παράδειγμα, μία μορφή θεάτρου αποτελεί το μουσικό θέατρο όπως επίσης και το θέατρο σκιών.

Αριστερά φωτογραφία από το αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου. Οι εικόνες αντλήθηκαν από το διαδίκτυο.

Ως εκ τούτου, στις μέρες μας οι θεατές και οι ακροατές των παραστάσεων έχουν τη δυνατότητα να απολαύσουν διαφορετικά είδη θεάτρου. Η ποικιλία που παρουσιάζεται στις θεατρικές παραστάσεις αποτελεί τον βασικότερο λόγο για τον οποίο οι άνθρωποι ενδιαφέρονται και διασκεδάζουν με μεγαλύτερη ευχαρίστηση στις παραστάσεις, αφού ο κάθε άνθρωπος επιλέγει να παρακολουθήσει το είδος θεάτρου που τον ευχαριστεί. Τέλος, παρακολουθώντας θεατρικές παραστάσεις, αυξάνεται το μορφωτικό επίπεδο των θεατών και υπάρχει καλύτερη χρήση και εμπλουτισμός του λόγου.

Αρχικά, αφετηρία του θεάτρου αποτελεί η αρχαία Αθήνα, η οποία επηρέασε ραγδαία και την ιστορία αφενός του θεάτρου και αφετέρου της τέχνης. Ειδικότερα, το θέατρο καθ' όλη τη διάρκεια της ελληνικής αρχαιότητας διακρινόταν σε τρία είδη. Πρωτίστως, την τραγωδία, η οποία εμφανίστηκε στην αρχαία Ελλάδα και αποτελεί ένα δραματικό είδος ποιητικού λόγου.

Εν συνεχεία, την κωμωδία, της οποίας απώτερος σκοπός είναι η διασκέδαση των θεατών και των ακροατών μέσω κάποιου χιουμοριστικού θέματος.

Όσον αφορά το κοινωνικό επίπεδο και την κοινωνία γενικότερα, στην αρχαία Αθήνα, μέσω των έργων της κωμωδίας, επιδίωκαν να διακωμωδήσουν αρνητικά στοιχεία της κοινότητας, με τη σάτιρα.

Επιπρόσθετα, ένα ακόμα είδος του θεάτρου, αποτελεί το δράμα.

Εν κατακλείδι, παρατηρείται η ανάπτυξη του πολιτισμού και η μόρφωση των πολιτών μέσω της συμβολής του θεάτρου και της εξέλιξής του. Επομένως, το θέατρο αποτελεί πράγματι έναν από τους βασικότερους κλάδους της τέχνης σε συνδυασμό με τις αξιοσημείωτες αλλαγές, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στο πέρασμα των χρόνων.

«Ένα ταξίδι μέσα από τον χρόνο και τον χώρο της μουσικής»

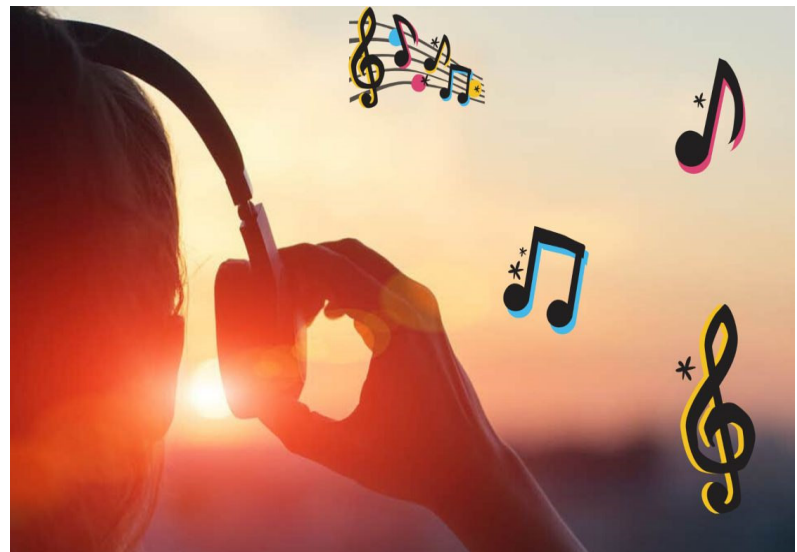
του Κων/νου Γίδαρη

Η μουσική είναι μια από τις ωραιότερες ανθρώπινες εκφράσεις, ένας τρόπος να μιλήσουμε με τις ψυχές μας χωρίς λόγια. Είναι η γλώσσα των συναισθημάτων, η πηγή έμπνευσης και η συντροφιά μας σε όλες τις στιγμές της ζωής.

Από τα παλιά χρόνια η μουσική πάντα ξεσήκωνε και ενθάρρυνε τον κόσμο. Ήταν παράδοση, κουλτούρα, κοινωνικό ζήτημα και πρέπει να γνωρίζουν την μουσική τα παιδιά και οι μεγάλοι.

Η μουσική είναι ο ρυθμός της ζωής μας. Είναι η γλώσσα της ψυχής μας, ο καθρέφτης των συναισθημάτων μας. Και δεν έμεινε στάσιμη. Εξελίχθηκε σε πολλά είδη, όπως ποπ, ροκ, λαϊκά, έντεχνα, jazz, rap και άλλα. Κάποια από αυτά τα είδη μιλάνε για τον πόνο της ζωής, πολέμους, λόγια γεμάτα αγάπη και αλήθειες. Μιλάνε μέσα στην καρδιά.

Επίσης τα τραγούδια συντροφεύουν σε χορούς, γλέντια, πανηγύρια και σε γάμους. Εκτονώνουν τον κόσμο. Άμα ψάξει κανείς σήμερα ή ρωτήσει, μπορεί να βρει πολλά ανεκτίμητα πράγματα και πληροφορίες για την μουσική και το τραγούδι.

Οι εικόνες αντλήθηκαν από το διαδίκτυο.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ

Του Κων/νου Κολονέλου

20/12/2023

Αγαπημένη μου Περσεφόνη,

Οι αναμνήσεις μαζί σου δηλητηριάζουν το μυαλό μου. Όσο πιο πολύ θυμάμαι, τόσο πιο πολύ θυμώνω, βρίζω, κλαίω. Δεν είμαι εύκολος άνθρωπος, το παραδέχομαι, έχω τις παραξενιές μου, ωστόσο αυτό ήταν που με ώθησε να σου μιλήσω.

Ήσουν ό,τι δεν ήμουν και ήθελα να γίνω. Δυναμική, γεμάτη αυτοπεποίθηση, οξυδερκής μα πάνω απ' όλα όμορφη. Βλέπεις, όταν γνωριστήκαμε ήμουν κολλημένη με την ύλη και την εξωτερική εμφάνιση. Παρόλο που, ήξερα και ξέρω ότι όποιος εστιάζει στην επιφάνεια παραμελεί τον εσωτερικό του κόσμο, ήθελα την αναγνώριση του υπόλοιπου κόσμου στην αρχή, αλλά στην συνέχεια ήθελα την δικιά σου.

Όταν με ρώτησαν ποια ήταν η σχέση μας δυσκολεύτηκα να την προσδιορίσω, ακόμα δυσκολεύομαι. Ποτέ δεν έλεγες τι πραγματικά ήθελες, τι αισθανόσουν. Ποτέ δεν μοιραζόσουν τις σκέψεις σου και τον κόσμο σου. Πάντως, η επιρροή σου πάνω μου ήταν απόλυτη. Κρατούσες το νήμα της ζωής στα χέρια σου, λύνοντας και δένοντας τους κόμπους της μοίρας μου.

Οπότε καταλαβαίνεις πως μετά από την πρώτη μας σύγκρουση δεν έφυγα από εκείνη την μάχη αλώβητη.

Ακολουθώντας λοιπόν την ρουτίνα που είχαμε δημιουργήσει, πέρασα από το σπίτι σου. Χτύπησα μία, δύο, τρεις φορές το κουδούνι. Κανείς δεν μου άνοιξε, και η σιωπή ήταν αυτή που μίλησε, αφού εσύ δεν απάντησες, και είπε όσα χρειαζόμουν να μάθω. Με είχες εγκαταλείψει.

Την επόμενη κιόλας μέρα βρεθήκαμε και σε κλάσματα δευτερολέπτου ο αυτοέλεγχος μου με εγκατέλειψε. Αρχισα να φωνάζω, να ωρύομαι και να κλαίω. Το μυαλό μου είχε θολώσει και η λογική χάθηκε στην ομίχλη. Όμως, δεν αξίωσες τις κατηγορίες με μια απάντηση.

Η τελευταία μας συνάντηση είναι αυτό που μετανιώνω το περισσότερο μέσα από μια ζωή γεμάτη λάθη.

Μέρα αποφοίτησης λυκείου και δεν ανταλλάξαμε ούτε λέξη. Προσπάθησες να με προσεγγίσεις, το θυμάμαι, αλλά αποφάσισα να σε πληρώσω με το ίδιο νόμισμα. Η σκληρότητα μου ήταν αποτέλεσμα της οργής μου.

Έμαθα ότι μετακόμισες στην Αθήνα, χωρίς να αποχαιρετίσεις κανέναν. Τώρα έξι μήνες μετά που έλαβα το γράμμα σου αποφάσισα να αποδεχθώ την πρόσκληση σου. Άκουσα ότι άλλαξες και δεύτερο σπίτι, ανυπομονώ να το δω.

Φιλιά στον κάτω κόσμο,

-Αλίκη.

15/12/2023

Αγαπημένη μου Αλίκη,

Μου λείπεις. Έχουν περάσει περίπου έξι μήνες από την τελευταία μας συνάντηση. Νιώθω μόνη, πιο μόνη από όσο έχω νιώσει στην ζωή μου, και η απουσία σου είναι πιο αισθητή από κάθε άλλη στιγμή. Δεν είχα το θάρρος να σου γράψω, ούτε να σε επισκεφθώ, μα πάνω απ' όλα δεν είχα την δύναμη.

Είμαι σίγουρη ότι ήξερες τι έκανες. Τι να πεις, πώς να φερθείς, για να με πληγώσεις, όμως πάνω απ' όλα ήξερες πόσο ρηχές ήταν οι σχέσεις μου με τους άλλους ανθρώπους στην ζωή μου.

Χωρίς εσένα υπήρχε έλλειψη από οτιδήποτε ουσιώδες. Τα χόμπι μου, τα ρούχα, τα λεφτά και οι καινούργιοι φίλοι ήταν η αποτυχημένη προσπάθειά μου να καλύψω το κενό που άφησες. Αυτή η αποτυχία ήταν αυτό που με ώθησε να γίνω αυτό που χλευάζαμε.

Φαντάζομαι ξαφνιάζεσαι από την τρωτότητα που σου δείχνω σε ένα απλό γράμμα. Μόνο που αυτό δεν είναι ένα απλό γράμμα.

Όσο περνούσε ο καιρός χειροτέρευα. Παράτησα τη σχολή, σταμάτησα να βγαίνω με φίλους και εντέλει σταμάτησα να βγαίνω από το σπίτι. Είχα παραιτηθεί από την ζωή και όλα έμοιαζαν ανούσια. Αυτός είναι και ο λόγος που επικοινωνήσα μαζί σου. Για να σου πω όσα δεν σου είπα ποτέ και για να κλείσω το κεφάλαιο της ζωής μου.

Αλλά μην ανησυχείς, γιατί, όταν τα λουλούδια ανθίσουν στην μεγαλύτερη νύχτα και τα δέντρα καρποφορήσουν στην μικρότερη μέρα, τότε θα τα ξαναπούμε από κοντά.

-Περσεφόνη